

SPIS TREŚCI:

1. CZĘŚĆ OPISOWA	1
1.1. Dane ogólne	1
1.1.1. Zleceniodawca	1
1.1.2. Lokalizacja inwestycji	1
1.1.3. Przedmiot opracowania	1
1.1.4. Cele i zakres opracowania	1
1.2. Podstawa opracowania:	1
1.2.1. Podstawy formalno-prawne	1
2. PROJEKT WYKONAWCZY	1
2.1. Ogólny opis sytuacji zastanej	1
2.2. Ogólny opis zmiany charakteru wnętrza	5
2.3. Szczegółowy opis przewidzianych prac	5
2.3.1. Planowane roboty budowlane nie objęte projektem	6
2.3.2. Elementy budowlane do rewitalizacji	6
2.3.2.1. Prace malarskie	6
2.3.2.2. Posadzki	6
2.3.2.3. Ściany	6
2.3.3. Instalacje	6
2.3.3.1. Instalacja grzewcza	7
2.3.3.2. Oświetlenie	7
2.3.3.3. System przeciwpożarowy	7
2.3.3.4. System telewizji dozorowej	9
2.3.4. Aranżacja wystawy	9
2.3.4.1. Opis ogólny	9
2.3.4.2. Elementy wystawiennicze	9
2.3.4.3. Strefa wypoczynku	13
2.3.4.4. Meble – ławeczki	14
2.3.4.5. System montażu plakatów	14
2.3.4.6. Refleksole	14
2.4. Opis rozwiązań dla niepełnosprawnych	14
2.5. Warunki ochrony przeciwpożarowej	15
2.5.1. Warunki ewakuacji ludzi z budynku	15
2.5.2. Elementy wykończenia wnętrz i wyposażenia stałego	15

CZĘŚĆ OPISOWA

1. Dane ogólne

1.1. Zleceniodawca

Muzeum Narodowe w Warszawie, al. Jerozolimskie 3, 00-495 Warszawa

1.2. Lokalizacja inwestycji

Ul. Stanisława Kostki Potockiego 10/16, 02-958 Warszawa, dz.nr ewid. 17/4 z obrębu 1-05-52, dzielnica Wilanów.

1.3. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest ekspozycja stała w Muzeum Plakatu w Wilanowie

1.4. Cele i zakres opracowania

Celem opracowania jest stworzenie ekspozycji stałej, w skład której wchodzi:

- Elementy ekspozycyjne – przyściennie oraz wolno stojące
- Renowacje ścian i sufitów oraz wymianę okładzin
- Projekt mebli dla przestrzeni ekspozycyjnej

2. Podstawa opracowania:

2.1. Podstawy formalno-prawne

- Umowa z Zamawiającym
- Wytyczne Zamawiającego
- Dokumentacja przekazana przez Zamawiającego
- Wizja lokalna, dokumentacja fotograficzna, inwentaryzacja wykonana w październiku 2022 r.

3. PROJEKT WYKONAWCZY

3.1. Ogólny opis sytuacji zastanej

Muzeum Plakatu należy do kompleksu pałacowego w Wilanowie, którego początki sięgają 1677 roku. Stoi ono w miejscu pałacowej ujeżdżalni koni, zbudowanej według projektu Franciszka Marii Lanciego w 1848 roku. Budynek ujeżdżalni został zrujnowany w czasie II wojny światowej, zachowała się jednak frontowa elewacja północna wraz z flankującymi bramę rzezbami koni. W 1962 roku teren ten wraz z zabudowaniami został zinwentaryzowany, a w 1964 roku powstał projekt budowy Muzeum Plakatu w modernistycznej formie, z wykorzystaniem zachowanych zabytkowych części kompleksu i wyeksponowaniem elewacji północnej na tle ściany parawanowej, oddzielającej formę historyczną od współczesnej. Autorami projektu byli Jacek Cydzik i Halina Kossuth. Budynek został oddany do użytkowania Muzeum Narodowemu w Warszawie 1. czerwca 1968 roku.

W skład Muzeum Plakatu wchodzi budynki: Głównej Galerii z częścią administracyjną, Archiwum, Nowej Galerii oraz Wozowni, stanowiące oddział Muzeum Narodowego w Warszawie.

Obiekt został wpisany do rejestru zabytków pod numerami:

639/11 w 1965 r. i 639/9 w 1973 r. – Ujeżdżalnia 1845-1855 (fronton Głównej Galerii), 639/10 w 1973 r. – Psiarnia 1848-1850,
639/17 w 1965 r. i 639/11 w 1973 r. – Wozownia I 1848-1850.

Budynek Administracyjny i budynek Nowej Galerii są obiektami współczesnymi, nie wpisanymi do rejestru zabytków.

Budynki Muzeum Plakatu usytuowane są przy Pałacu w Wilanowie pomiędzy ulicą St. Kostki Potockiego, a kompleksem parkowo-ogrodowym Pałacu.

Projekt techniczny Muzeum powstał w połowie 1964 r. Z reliktyw przeszłości zachowano klasycyzującą fasadę dawnej królewskiej Ujeżdżalni z 2 poł. XIX w. W dniu 1 czerwca 1968 r. przekazano do użytkowania główną galerię i część administracyjną. Drugą, późniejszą, która objęła budynek archiwum i pawilon gospodarczy, zamykające jednocześnie kompleks w spójną całość, zakończono dopiero w 1974 r. Ówczesnie powierzchnia całkowita kompleksu wynosiła 1804 m², kubatura 7219 m³, a główna galeria odpowiednio ca. 800 m², kubatura 4800 m³. W latach 1993-1994 adaptowano na potrzeby nowej galerii pomieszczenie gospodarcze. Stworzono w nim dwukondygnacyjną galerię ze świetlikiem w kształcie piramidy. Uzyskano w ten sposób dodatkową powierzchnię 300 m², sprzyjającą kameralnym pokazom.

Zasadniczą funkcją Muzeum jest kolekcjonowanie plakatu obcego i polskiego. Kolekcja plakatu obcego liczy ponad 25 tys. tytułów. Kolekcja plakatu polskiego liczy ponad 36 tys. tytułów.

W swojej blisko półwiecznej historii Muzeum Plakatu zorganizowało ponad 300 wystaw. Obecnie w programie MPW znajdują się wystawy cykliczne: MBP, Laureaci i Jurorzy MBP, Salon Plakatu Polskiego. Zrealizowano także cykl wystaw historycznych.

Muzeum Plakatu gromadzi merytoryczną dokumentację naukową. Rejestruje fakty związane ze społeczną cyrkulacją plakatu, jego percepcją, dane biograficzne twórców, zestawia bibliografię. Sukcesywnie pomnaża księgozbiór obejmujący głównie literaturę przedmiotu. Zgodnie ze współczesnymi standardami praktyki muzealnej postępuje proces digitalizacji zbiorów.

Obiekt Muzeum Plakatu ogrodzony jest parkanem murowanym oraz metalowym. Pomiędzy budynkami znajduje się ogrodzony dziedziniec wewnętrzny, a poza budynkami fragment parku z bogatym drzewostanem.

Główna Galeria jest budynkiem niskim, zbudowanym na planie prostokąta o powierzchni zabudowy 704,3 m², w tym łącznik, schody i taras o powierzchni 105 m². Powierzchnia użytkowa wynosi 772,4 m², w tym sale wystawowe 635,43 m², powierzchnia biurowo-administracyjna 114,47 m², zaplecze techniczne 22,5 m². Budynek składa się z części parterowej, którą tworzy hala jednonawowa oświetlona oknami w trzonie jednej ściany (południowej) i świetlikami w płaszczyźnie bocznej dachu oraz części jedno piętrowej z balkonem na zewnątrz budynku od strony zachodniej. W części frontowej budynek jest podpiwniczony. Od strony frontowej (północnej) w szczycie budynku znajduje się zabytkowa elewacja oddzielona od budynku galerii ścianą parawanową. Po obu stronach wejścia głównego znajdują się rzeźby koni na postumentach.

Główna Galeria jest budynkiem murowanym, otynkowanym. Fundamenty stanowią ławy betonowe pod ścianami zewnętrznymi i stopy żelbetowe pod słupami nośnymi. Ściany zewnętrzne o konstrukcji szkieletowej z żelbetowymi słupami nośnymi, z cegłą dziurawką do wys. 60 cm i siporeksem wyżej oraz cegłą pełną w części piętrowej. Stropy Ackermana nad piwnicą i Kleina nad parterem w części dwukondygnacyjnej. Stropodach żelbetowy, wielopołaciowy z trójkątnymi połaciami płyt tarczownic dachowych i świetlikami w płaszczyźnie bocznej (wschodniej) szklonymi szkłem klejonym. Pokrycie dachu galerii – powłoka z folii aluminiowej na asfalcie G, papa jutowa z azbetolu. Pokrycie dachu tympanonu – blacha cynkowa miedziowana na deskowaniu.

W części parterowej oraz na antresoli znajduje się galeria wystawiennicza, w której odbywają się wystawy plakatu. Na piętrze zlokalizowane są 2 pokoje biurowe i biblioteka. W podpiwniczeniu znajduje się kotłownia.

Główna Galeria posiada pięć wyjść na zewnątrz z poziomu parteru. Budynek Galerii połączony jest łącznikiem z sąsiednim budynkiem Administracyjnym. W budynku galerii znajdują się otwarte schody na antresolę: dwubiegowe i okrągłe.

Budynek Administracyjny i Psiarnia są budynkami niskimi przyległymi do siebie. Budynek Administracyjny jest zbudowany na planie wydłużonego, załamanego prostokąta, z łącznikiem przy Psiarni i dobudówką Nowej Galerii. Psiarnia jest budynkiem zabytkowym na planie prostokąta zbliżonego do kwadratu. Oba budynki są parterowe, niepodpiwniczone, murowane i otynkowane.

Powierzchnia zabudowy wynosi 639,5 m², w tym Psiarnia 16 m², łącznik przy Psiarni 5,3 m², przybudówka z wentylatornią przy Nowej Galerii 12,9 m². Powierzchnia użytkowa budynku Administracyjnego wynosi 535,42 m², w tym magazyny zbiorów 272,24 m², zaplecze techniczne 180,6 m², powierzchnia biurowo-administracyjna 82,58 m².

Budynek Administracyjny posiada fundamenty z cegły pełnej, stopy żelbetowe pod słupami nośnymi i ławy betonowe pod ścianami zewnętrznymi, a Psiarnia z cegły pełnej. Ściany zewnętrzne z cegły pełnej. Stropodach w budynku Administracyjnym Ackermana, dwupołaciowy. Nad łącznikiem przy Psiarni i przybudówce – płyta Kleina. W Psiarni płyta żelbetowa na dachu czteropołaciowym. Pokrycie dachu budynku Administracyjnego papą asfaltową izolacyjną i papą jutową na lepiku. Pokrycie dachu Psiarni blachą cynkową miedzianą na deskowaniu.

W budynku Administracyjnym znajdują się archiwa plakatów, magazyny wydawnictw i antyram oraz pracownie działów konserwacji i dokumentacji. Budynek Administracyjny ma trzy wyjścia na zewnątrz budynku. Jedno przez Psiarnię, drugie przez przybudówkę z wentylatornią, a trzecie przez łącznik przy budynku Głównej Galerii.

Budynek Nowej Galerii jest budynkiem niskim, zbudowanym na planie nieregularnego czworoboku o powierzchni zabudowy 211,8 m². Powierzchnia użytkowa wynosi 260,63 m², w tym sale wystawowe 255,63 m², zaplecze techniczne 5 m².

Budynek jest murowany, otynkowany i posiada fundamenty w postaci ławy żelbetowej, ściany zewnętrzne z cegły pełnej, strop wewnątrz Ackermana i stropodach Ackermana jednopółaciowy o bardzo małym spadku, ze świetlikiem w kształcie piramidy na środku, z poliwęglanu komórkowego z filtrem UV. Pokrycie dachu papą.

Wewnątrz budynku na parterze i antresoli znajduje się galeria wystawiennicza.

Budynek Wozowni I jest budynkiem zabytkowym pochodzącym z 1848-1850 r., wolnostojącym na planie prostokąta, parterowym z poddaszem użytkowym. Powierzchnia zabudowy wynosi 75,5 m² i powierzchni użytkowej 102,08 m², w tym magazyny zbiorów 55,64 m², powierzchnia administracyjna 53,44 m².

Budynek jest murowany, otynkowany i posiada fundamenty i ściany zewnętrzne z cegły pełnej, strop nad parterem Kleina, stropodach Kleina, dwupółaciowy na kroksztynach drewnianych i na deskowaniu. Pokrycie dachu blachą cynkową miedzianą na deskowaniu.

Wewnątrz budynku znajduje się archiwum i magazyn sprzętu użytkowanych galerii.

3.2. Ogólny opis zmiany charakteru wnętrza

Wnętrze ekspozycji stałej zaprojektowano tak, aby plakaty mogły być wystawiane w przestrzeni naśladującej miejski charakter. Na elementy ekspozycyjne składają się ścianki ekspozycyjne, wolnostojące boksy oraz mniejsze elementy wystawiennicze. Nowoprojektowane gabarytowe elementy są w kolorze białym, który nie przytłacza we wnętrzu, a ich forma nawiązuje w luźny sposób do geometrii dachu. Pojawiają się w nich ostre kąty i łamania, tak jak w suficie sali. Jedyne elementy kolorystyczne znajdujące się we wnętrzu mają za zadanie podzielenie ekspozycji na okresy, w których powstawały wystawiane plakaty. Poza bielą oraz akcentami kolorystycznymi pozostałe materiały ściśle nawiązują do elementów zastanych, takich jak drewniana poręcz oraz czarne elementy metaloplastyki. Takie rozwiązanie powoduje, że ekspozycja stała ściśle związana zostaje z unikatowym wnętrzem Muzeum Plakatu.

3.3. Szczegółowy opis przewidzianych prac

Uwagi ogólne:

Wszystkie materiały i urządzenia użyte do konstrukcji aranżacji i jej wykończenia muszą posiadać świadectwa dopuszczenia do obrotu i stosowania w budownictwie, a przy ich stosowaniu muszą być spełnione zasady określone w dokumentach do nich dołączonych. Wszystkie urządzenia elektryczne muszą, obok wymaganych atestów Dozoru Technicznego, posiadać uznane przez polskie władze świadectwa dopuszczenia do użytkowania ze względu na bezpieczeństwo obsługi, wydane na podstawie Uchwały Rady Ministrów nr 118 z 1986 roku (MP 26, poz. 180).

Wszystkie elementy wyposażenia wnętrz należy wykonać zgodnie z rysunkami oraz opisami wg projektu aranżacji wnętrz. Wszystkie zmiany do projektu aranżacji muszą być wykonane zgodnie

z polskimi przepisami i uzgodnione z odpowiednimi rzeczoznawcami i projektantem. Stałe elementy wyposażenia wnętrz muszą być wykonane z atestowanych materiałów niepalnych lub trudnozapalnych.

Jeżeli w projekcie użyto nazwy własnej materiału lub podano producenta należy to traktować jako przykład. W projekcie dopuszcza się zastosowanie materiałów równoważnych o parametrach nie gorszych od podanych na warunkach określonych w ramach nadzoru autorskiego.

Wszelkie nazwy własne produktów i materiałów podane w dokumentacji projektowej służą określeniu pożądanego standardu wykonania i określenia właściwości i wymogów technicznych założonych w dokumentacji technicznej dla danych rozwiązań. W przypadku materiałów i produktów określonych w dokumentacji projektowej nazwą producenta, zamawiający dopuszcza zastosowanie materiałów równoważnych zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Wykonawca, który powołuje się na rozwiązania równoważne opisywanym, obowiązany jest wykazać, że oferowany przez niego przedmiot zamówienia spełnia co najmniej te same właściwości i parametry techniczne, co określone przez Zamawiającego np.: dane techniczne, atesty, dopuszczenia do stosowania. Zastosowanie rozwiązań równoważnych wymaga uzyskania jednocześnie akceptacji projektanta i Zamawiającego.

Niestandardowe elementy wystawiennicze wskazane w późniejszej części opisu powinny przed finalnym wykonaniem zostać prototypowane. Prototypy powinny zostać zaprezentowane projektantom oraz osobom wyznaczonym przez Muzeum Plakatu w Wilanowie do wglądu a uwagi przedstawione do prototypu powinny zostać zaakceptowane oraz wprowadzone w finalnym elemencie.

3.3.1. Planowane roboty budowlane nie objęte projektem

Niniejszy projekt swoim zakresem obejmuje projekt wykonawczy wystawy stałej. Projektowany jest na bazie podkładów architektonicznych przekazanych przez Zamawiającego, które dodatkowo poddane zostały weryfikacji ze stanem istniejącym przez projektanta. Równolegle prowadzone lub planowane są inne prace projektowe, jak:

- Instalacja wentylacji i klimatyzacji sali muzealnej;
- Instalacja osuszaczy powietrza, co wiąże się z rozplanowaniem podłączeń elektrycznych do osuszaczy zgodnie z ich umiejscowieniem (rozwiązanie tymczasowe);
- Wbudowanie windy – w aranżacji przewidziano rezerwę miejsca na windę na bazie informacji przekazanych przez Zamawiającego;
- Ocieplenie budynku od wewnątrz;
- Wyjście na balkon/taras zewnętrzny z poziomu antresoli – w aranżacji przewidziano rezerwę;
- Renowacja posadzki
- Przebudowa strefy wejściowej
- Ew. inne, które pojawiają się przed przekazaniem projektu wystawy do wykonawcy.

Po zrealizowaniu prac na podstawie w-w projektów należy dostosować niniejszy projekt do ostatecznych wymiarów.

3.3.2. Instalacje

Zakres projektu nie przewiduje zmian instalacji. Jednocześnie należy uwzględnić istniejące instalacje oraz równolegle prowadzone prace instalacyjne i każdorazowo konsultować miejsca kolizji.

W budynkach Muzeum Plakatu znajdują się następujące instalacje użytkowe: elektroenergetyczna, wentylacyjna, centralnego ogrzewania, wodno-kanalizacyjna, odgromowa, telefoniczna.

W obiekcie występuje instalacja gazowa do zasilenia kotłowni gazowej zlokalizowanej w piwnicy w budynku Głównej Galerii.

Obiekt ma jedno źródło zasilania w energię elektryczną z najbliższej podstacji. Przyłącze kablowe znajduje się na elewacji budynku Głównej Galerii, a rozdzielnia główna dla obiektu w holu wejściowym na parterze przy wejściu. W rozdzielni następuje rozdział energii na poszczególne budynki.

Zastosowane instalacje i urządzenia elektryczne w budynkach, przy zachowaniu obowiązujących wymagań, zapewniają dostarczanie energii elektrycznej do odbiorników o napięciach 230 V i 400 V z przyłącza trójfazowego, stosownie do potrzeb użytkowych oraz ochronę przed porażeniem prądem elektrycznym poprzez zerowanie i wyłączniki różnicowo-prądowe. W budynkach zastosowane jest oświetlenie jarzeniowe i specjalne do ekspozycji muzealnych (najczęściej halogenowe).

Główny wyłącznik prądu dla obiektu zlokalizowany jest w rozdzielni głównej w budynku Głównej Galerii. Każdy budynek posiada przeciwpożarowy wyłącznik prądu zlokalizowany przy wejściu do budynku. Wszystkie przeciwpożarowe wyłączniki prądu są oznakowane tablicami ochrony przeciwpożarowej, zgodnie z PN-92/N-01256/01.

Budynki posiadają wentylację grawitacyjną i mechaniczną. Instalacja grzewcza c.o. w budynkach zasilana jest z kotła gazowego znajdującego się w piwnicy budynku Głównej Galerii.

Instalacja wodociągowa w obiekcie zasilana jest z sieci miejskiej. Wartość ciśnienia w przewodach zasilających utrzymywana przez MPWiK zapewnia właściwy dopływ wody do punktów czerpalnych w budynkach. Instalację wodociągową stanowią układy połączonych przewodów, armatura i urządzenia, służące do zaopatrzenia budynków w wodę do celów sanitarnych i przeciwpożarowych. Budynki wyposażone są w ochronę odgromową z zastosowaniem instalacji piorunochronnej w postaci zwodów niskich.

3.3.2.1. Instalacja grzewcza

Układ grzewczy budynku i istniejące kaloryfery zostaną zachowane. Projekt przewiduje zintegrowane w ekspozytory osłony istniejących grzejników z zachowaniem wymaganego przepływu powietrza – otworowanie.

3.3.2.2. Oświetlenie

Projekt oświetlenia dla wystawy stałej został opracowany jako odrębny element i nie stanowi zakresu opracowania. W przypadku gdy nastąpi konflikt elementów wystawienniczych z lokalizacją oświetlenia należy wprowadzić przesunięcie koordynując prace z projektantem oświetlenia.

3.3.2.3. System przeciwpożarowy

- Do urządzeń i instalacji przeciwpożarowych znajdujących się w budynkach należą:
- instalacja sygnalizacji pożarowej,
- instalacja wodociągowa przeciwpożarowa z hydrantami wewnętrznymi 33 i 52,
- awaryjne oświetlenie ewakuacyjne,
- drzwi przeciwpożarowe EI 60.

Instalacja sygnalizacji pożarowej (SSP) zastosowana w budynkach Muzeum Plakatu oparta jest na systemie Polon-Alfa. System sygnalizacji pożarowej w obiekcie posiada centralę wykrywania i sygnalizacji pożaru POLON 4800, znajdującą się w pomieszczeniu ochrony przy budynku Głównej Galerii, ze stałym 24-godzinnym dozorem pracowników Służby Ochrony. W centrali zastosowano akumulatory o pojemności 40 Ah. Do centrali podłączone są linie dozoru za pomocą adapterów linii bocznej typu ADC4001. Centrala została podłączona do monitoringu pożarowego sygnałów alarmowych poprzez firmę NOMA 2 do Państwowej Straży Pożarnej. W obiekcie zostały zainstalowane jonizacyjne czujki dymu (punktowe), jako detektory podstawowe w większości pomieszczeń oraz czujki liniowe w sali wystawowej w budynku Głównej Galerii. Na korytarzach i przy wejściach do budynków zainstalowane są ręczne ostrzegacze pożarowe (ROP). Wykrycie dymu przez czujki pożarowe wywołuje:

- sygnalizację wewnętrznego alarmu I stopnia przeznaczonego dla pracowników ochrony obiektu, czas na potwierdzenie alarmu I stopnia przez pracowników ochrony wynosi 30 sek., po potwierdzeniu przyjęcia informacji o wykryciu pożaru przez system sygnalizacji pożarowej ochrona ma czas na inspekcję i rozpoznanie zagrożenia pożarowego w czasie nie dłuższym niż 4 min.;
  - alarm II stopnia, który następuje automatycznie w przypadku braku potwierdzenia przez pracownika ochrony przyjęcia alarmu I stopnia lub po upływie czasu przeznaczonego na rozpoznanie, wykrycie zjawisk pożaru przez dwie lub więcej czujek w jednej strefie dozoru oraz naciśnięciu ręcznego ostrzegacza pożarowego. Przyspieszenia alarmu II stopnia realizowane jest przez wciśnięcie ROP w razie stwierdzenia przez pracownika ochrony faktycznego wystąpienia pożaru.
- Budynki Muzeum Plakatu wyposażone są w nawodnioną instalację wodociagową przeciwpożarową z hydrantami wewnętrznymi 33 i 52. W Głównej Galerii znajduje się 1 hydrant wewnętrzny 33 w szafce natynkowej zlokalizowany w sali wystawowej przy łączniku. Szafka hydrantowa jest wyposażona w zawór hydrantowy 33 i wąż pólstywny DN 33 zwinięty na bębnie i zakończony prądownicą wodną. Budynek Administracyjny wyposażony jest w 2 hydranty wewnętrzne 52 znajdujące się we wnękach hydrantowych na korytarzach. Wnęki hydrantowe są wyposażone w zawory hydrantowe 52 i odcinki węża tłoczego W-52 płasko składanego oraz prądownice wodne.

Dla zapewnienia użytkownikom obiektu możliwości bezpiecznego opuszczenia pomieszczeń oraz wskazania drogi ewakuacji podczas awarii zasilania podstawowego tych budynków w energię elektryczną, zastosowano awaryjne oświetlenie ewakuacyjne w postaci opraw jarzeniowych z indywidualnymi źródłami zasilania bateryjnego, mającymi zapewnić czas działania przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego. Jest ono zastosowane w salach wystawowych i na drogach ewakuacyjnych z tych sal w strefie pożarowej ZL I + ZL III w Głównej Galerii oraz w strefie pożarowej ZL III w budynku Administracyjnym. Część opraw naściennych służy jednocześnie do podświetlenia znaków ewakuacyjnych, wskazujących kierunek drogi ewakuacyjnej do wyjścia ewakuacyjnego.

Przy montażu wystawy należy zachować należyłą ostrożność aby nie wchodzić w konflikt z elementami systemu, nie blokować jego pracy oraz nie uszkodzić jego przewodów.

3.3.2.4. System telewizji dozoru

Istniejący system monitoringu powinien zostać poddany analizie ze względu na nowy układ przestrzeni i dostosowany do projektu wystawy stałej oraz nowego holu wejściowego. Istniejące pomieszczenie ochrony znajdujące się przy budynku Głównej Galerii pozostaje bez zmian i powinno pozostać główną centralą systemu monitoringu.

3.3.2.5. Multimedia

W przestrzeni warsztatowej projektuje się projektor laserowy wraz z głośnikiem i systemem odtwarzającym. Projektor mocowany na szynie. Należy poprowadzić podłączenie do projektora oraz zrobić w jego pobliżu wyprowadzenie do podłączenie do stanowiska prelegenta.

3.3.3. Elementy budowlane

Uwagi ogólne:

Wszystkie zastosowane farby, lakiery, barwniki (do malowania ścian, płyt gipsowo-kartonowych, płyt MDF) muszą pozytywnie przejść test Oddy'ego (przykładowa baza danych na stronie www.conservation-wiki.com/wiki/Materials_Testing_Results_-_Paints_and_Sealants).

3.3.3.1. Okładziny ściennie

W trakcie prac związanych z renowacją budynku oraz z montażem nowego systemu wentylacji zostały zdemonstrowane okładziny ściennie. W czasie prowadzenia prac przy montażu elementów wystawienniczych należy zamontować ponownie okładziny zgodnie z częścią rysunkową projektu uwzględniając rewizje oraz kratki wentylacyjne projektu wentylacji.

3.3.3.2. Obudowy kaloryferów

Przy zabudowie ścian okładzinami trzeba zintegrować w nich nowe obudowy wg części rysunkowej projektu. Kratki powinny mieć charakter istniejących i zostać przedstawione projektantom do weryfikacji przed montażem. Kolor obudów powinien odpowiadać kolorowi wykończenia ściany w danej części wystawy.

Istniejąca zabudowa kaloryferów.

3.3.3.3. Prace malarskie

Ściany wg rysunków i sufit w głównej sali wystawienniczej należy wymalować farbą emulsyjną matową w kolorze białym, wg karty materiałów. W trakcie robót zabezpieczyć posadzkę używając folii malarskiej. Farby do wykańczania wnętrz powinny być paroprzepuszczalne, o zasadowym pH (najlepiej farby mineralne).

3.3.3.4. Posadzki

Istniejące posadzki zostały poddane renowacji dlatego wszelkie prace monterskie należy prowadzić z należytą starannością aby nie uszkodzić powierzchni. Wszelkie konieczne prace, które wymagają ingerencji w posadzkę należy najpierw zgłosić do akceptacji osobom wyznaczonym przez Muzeum Plakatu w Wilanowie oraz projektantom.

3.3.3.5. Cokoły

Istniejące cokoły należy odfiliżować, poddać renowacji oraz ponownie zamontować na nowych okładzinach ściennych. W miejscach, w których ze względu na zmianę geometrii ścian (długa ściana na antresoli) brakuje cokołów należy je wykonać w materiale i kolorze identycznym do istniejących.

Istniejące cokoły.

3.3.3.6. Refleksle

We wnętrzu przy zewnętrznym przeszkleeniu od strony południowej planuje się montaż rolet zintegrowanych na prowadnicach blokujących dostęp słońca sterowanych za pomocą silnika elektrycznego. Montaż rolet do boków słupków systemu fasadowego przeszkleń. Przy montażu na poziomych łączeniach wymagany jest montaż dodatkowej podkonstrukcji aluminiowej w kolorze istniejącej ślusarki okiennej. W celu zasilenia rolet należy poprowadzić instalację elektryczną we wskazanych miejscach zgodnie z wytycznymi producenta.

3.3.3.7. Wysłonięcie szklenia

W celu odcięcia dopływu światła konieczne jest wyklejenie przeszkleń w drzwiach od strony południowej. Wybór folii do weryfikacji przez projektanta.

3.3.4. Aranżacja wystawy

3.3.4.1. Opis ogólny

Muzeum Plakatu w Wilanowie po raz pierwszy w swojej historii planuje ekspozycję stałą prezentującą historię polskiego plakatu. To historia blisko 130 lat rozwoju polskiego plakatu artystycznego. Obiekty na wystawę zostały wybrane z bogatej, ponad 37 tys. kolekcji plakatu polskiego. Będzie to ekspozycja ukazująca wielowątkową historię polskiego plakatu w kontekście rozwoju jego funkcji i formy. Wybór plakatów pogrupowany jest według klucza tematycznego, to plakaty związane z reklamą, kulturą, polityką oraz zagadnieniami społecznymi.

Planowana jest czytelna, chronologiczna prezentacja polskiego plakatu z zaznaczeniem wymienionych grup tematycznych. Projekt ekspozycji powinien nawiązywać do scenerii miasta i ulicy, aby zasugerować publiczności naturalne, pierwotne miejsce prezentacji plakatów i jego egalitarny charakter. Plakatom towarzyszyć będą rozbudowane podpisy sygnalizujące historyczny i kulturowy kontekst ich powstania oraz zawartą w nich treść, cel i formę komunikacji wizualnej.

Ze względu na materiał, z którego są wykonane plakaty – papier, bardzo wrażliwy na światło, wymagane jest aby ekspozycja była zmieniana co 3 miesiące. W związku z ograniczonym miejscem planujemy dodatkowe prezentacje prac na ekranach.

Pojedyncza odsłona wystawy składa się z około 233 plakatów, z czego 173 są eksponowane na ekspozytorach, 60 prac natomiast prezentujemy w szufladownikach zgodnie z projektem wystawy.

3.3.4.2. Elementy wystawiennicze

Wystawa składa się z ekspozytorów, które można podzielić na grupy: ekspozytory przyściennie, wolnostojące oraz ażurowe. Obydwa typy są projektowane z tych samych materiałów i w tych samych kolorach: dominujący kolor biały z akcentami kolorystycznymi podkreślającymi ścieżkę zwiedzania.

Ekspozytory przyściennie

Są to proste formy, w nieznaczny sposób odstające od płaszczyzn ścian, o zróżnicowanej formie, zawierające opis etapów wystawy lub/i posiadające miejsce na ekspozycję plakatów. Są one wykonane z mdfu lakierowanego na konstrukcji drewnianej. Druk wykonywany na ekspozytorach jest w technice UV, która zapewnia ostrość i czytelność opisu. Kolor został zaprojektowany jako kontrastowy do koloru płaszczyzn ekspozytorów na wysokości pozwalającej odczytać zawartą dla nich treść dla osób dorosłych, dzieci oraz niepełnosprawnych. Wielkość pisma jest dostosowana do odległości z jakiej użytkownik będzie ją odczytywał. Większość płaszczyzn ekspozytorów jest montowana równolegle do ścian a wyróżnione elementy pod kątem 5-13°. Ekspozytory wyposażone są w system montażowy w postaci haczyków pod elementy przytwierdzone w ramach plakatów oraz blokadę zdejmowania zgodnie z częścią rysunkową projektu. Przy montażu ekspozytorów trzeba zachować szczególną ostrożność oraz zapewnić rewizję urządzeniom wentylacyjnym. Rewizje do urządzeń wskazane na rysunkach. Finalne pozycje rewizji muszą zostać zweryfikowane po wykonaniu i odbiorze projektu wentylacji.

Ekspozytory wolnostojące

Są w postaci 4 boksów i ścianki ekspozycyjnej. Wykonane są z mdfu lakierowanego na konstrukcji drewnianej. Ich rozmieszczenie w galerii wynika z kierunków wyznaczonych przez geometrię dachu. Ich wysokość waha się pomiędzy 1,95 do 4,55 m. Pierwszy boks ma formę podestu w kształcie prostokąta o wysokości 30 cm, na którym plakaty umieszczone są na ażurowych stojakach. Trzy boksy mają prostą formę o rzucie trapezu. Ich górna płaszczyzna jest ścięta naśladując formę dachu pulpitu. Dwa z nich mają dodatkowo wycięcia, które pozwalają na dostęp do ich wnętrza. Forma wewnątrz jest zróżnicowana i tworzy unikatową ukrytą przestrzeń do ekspozycji wyróżnionych elementów. W tylnej części sali znajduje się ścianka wystawiennicza tworząca element nazwany Wielką Galerią. Jest to najwyższy element całej ekspozycji o wysokości 5,43 m. Ścianka wystawiennicza jest o kształcie litery L. Elementy na niej wystawiane mogą być podziwiane z dwóch poziomów muzeum. Powierzchnie ekspozytorów przeznaczone są na druk UV lub/i ekspozycję plakatów na zaczepach dostosowanych do ram plakatów. Dodatkowo przy Wielkiej galerii znajduje się element w formie wiszącego słupa ogłoszeniowego z plakatami nadrukowanymi na jego ścianki. Ekspozytory wyposażone są w system montażowy w postaci haczyków pod elementy przytwierdzone w ramach plakatów oraz blokadę zdejmowania zgodnie z częścią rysunkową projektu.

Ekspozytory ażurowe

Elementem uzupełniającym ekspozycję są stojaki w formie naśladującej istniejące balustrady Muzeum Plakatu. Elementy te składają się z profili stalowych wymiarze 50x50 mm malowanych proszkowo na

kolor czarny lub biały wg karty materiałów. Ekspozytory ustawione są na podstawach, które mają stanowić ich podporę oraz zapewniają bezpieczeństwo zwiedzania osobom słabowidzącym i niewidomym. Stojaki zawierają zaczepy pod montaż ram plakatów oraz blokadę uniemożliwiającą ruch plakatów.

Specyfikacja:

Profil stalowa 50x50 mm.;

Rama wykonana z profilu 30x30x2 w którą wspawana jest blacha perforowana malowana proszkowo; rama z mocowana do rury przez obejmy zaciskowe;

obejma spawana do dołu i góry do ramy;

druga część obejmy zaciskana na śruby przy montażu do rury głównej.

Mocowanie

Uchwyty mocowane do poziomej poprzeczki ramy i wieszane na haczykach mocowanych do blachy perforowanej. Blokada uniemożliwiająca ruch góra dół i ściąganie plakatu znajduje się w górnej części ramy i mocuje ramę plakatu do ramy stojaka.

Całość stojaka kotwiona do elementu ekspozytora na wkręty lub ściany na kołkach rozporowych lub kotwach chemicznych. Przy podłodze stojak mocowany w obudowie w formie skrzyni. Blokada profilu w dwóch punktach. Skrzynia dodatkowo dociążona bloczkami betonowymi lub podobnymi. Ciężar obciążenie dostosować przy montażu tak aby uniemożliwić ruch elementu.

Specyfikacja montażu:

Po wybraniu wykonawcy zalecamy wykonanie prototypu pojedynczego stojaka.

Ekspozycja naścienna

Plakaty wieszane bezpośrednio na ścianach są montowane w sposób analogiczny do montażu na ekspozytorach. W celu wzmocnienia okładziny ściennej pod montaż zalecany jest montaż płyty OSB 1,5 cm na ścianach wskazanych w części rysunkowej projektu.

Szufladownik

Dodatkowe plakaty nie będące w danym momencie częścią ekspozycji zostaną przechowywane w szufladowniku. Jest to forma archiwum dostępna dla zwiedzających składająca się z pionowych szuflad dwustronnych, w których znajdują się plakaty w ramach.. Szufladownik znajduje się w dwóch egzemplarzach w części galerii pod antresolą. Jest zabudowany płytami G-K wg części rysunkowej projektu. W szufladowniku zaplanowano rewizję w formie ukrytych drzwi zamykanych na zamek patentowy. Dodatkowo aby zapewnić cyrkulację powietrza przewiduje się boczne otwory wentylacyjne. Szufladownik należy wykonać wg poniższej specyfikacji:

Konstrukcja stalowa główna:

Rama spawana, wykonana z pionowych słupów 80x80x3mm, belek poziomych 80x40x2,5 mm; słupy zakończone stopami wahliwymi z możliwością dostosowania wysokości w celu wypoziomowania konstrukcji i adaptacji do nierównego podłoża; mocowana do ściany na kołki rozporowe np. fischer duopower 10x80; całość malowana proszkowo.

Konstrukcje pod szufladowniki:

Belka górna i dolna wykonana ze spawanych profili 100x50x2 mm i 50x20x1,5 mm;

mocowanie do konstrukcji głównej (ramy) na śruby M12, przez obejmy wykonane z blachy 3mm stalowej giętej, umożliwiającej regulację poziomą i pionową;
do belki mocowane prowadnice, jedna w układzie poziomym druga pionowym;
wszystkie elementy stalowe, gięte i spawane malowane proszkowo.

Konstrukcja szufladownika:

Belka dolna i górna wykonana z drewna 80 x 60 mm;
do belki drewnianej mocowane prowadnice i maskownica z blachy czarnej 2 mm giętej, malowanej proszkowo
element do którego mocowane są plakaty wykonany z blachy czarnej perforowanej giętej np. 2X1000X2000 RV 6-9 spawany do konstrukcji. (rodzaj perforacji dopasować do wizji estetycznej i elementów mocujących - otwór powinien być kompatybilny ze śrubami metrycznymi umożliwiającymi montaż haków i elementu stabilizującego)

Do blachy perforowanej spawane (wersja stałe wymiary) bądź mocowane za pomocą śrub m5 (wersja na różne wymiary) haczyki do mocowania ram plakatów;
rama z plakatem mocowana od góry na wyżej wspomniane haczyki montowane do blachy perforowanej, a od dołu przez kątownik i śrubę stabilizującą ramę i ograniczającą ruch góra - dół, który uniemożliwia zdjęcie ramy z płyciny.

Specyfikacja osprzętu:

Stal czarna S235

Prowadnice kulkowe teleskopowa 1219 x 76 x 19 mm udźwig 225 kg np. VEVOR albo analogiczna

Zatrask kulowy mosiężny 70 x 13 x 15

Element amortyzujący - odbojnik gumowy, wibroizolator lub analogiczny

Stopa wahliwa - Elasa + Ganter GN 343.2-60-M20-98-OS lub analogiczna

Specyfikacja montażu:

Po wybraniu wykonawcy zalecamy wykonanie konstrukcji głównej i zamocowanie jej do ściany.

Następnie wykonania pierwszego szufladownika na którym dobrane zostaną ostateczne materiały amortyzujące i optymalna pod kątem oporu pozycja szyn. Na zasadzie wykonania ostatecznego prototypu.

Oznaczenia graficzne - tabliczki

Do elementów wystawienniczych są projektowane tabliczki stalowe z nadrukiem wg projektu graficznego zawierające informacje o eksponowanych plakatach. Tabliczki są umieszczane poniżej ram, a ich front skierowany jest pod kątem do odbiorcy. Montaż tabliczek na elementach płaskich jak ściany lub ekspoztory na dystansach zaciskowych z możliwością demontażu i wymiany.

Dodatkowo przewiduje się montaż oznaczeń komunikacyjnych. Oznaczenia wykonane z profili stalowych malowanych proszkowo z nadrukiem UV. Montaż oznaczeń za pomocą wkrętów bądź kołków.

Oprawy plakatów

Plakaty zostaną prezentowane w ramach z passe-partout zgodnie z zaleceniami muzeum. Plakaty wyróżnione powinny być eksponowane w ramach różniących się od standardowych.

Oprawa obiektów wg zaleceń konserwatorskich:

- Plakaty będą eksponowane w drewnianych ramach, z passe-partout, za szybą muzealną.
- Ramy będą wykorzystywane w kolejnych odsłonach wystawy.

- Oprawy będą występować w kilku różnych formatach (do ustalenia z projektantem).
- Obiekty w formatach nietypowych będą miały ramy wykonane na wymiar.
- W przypadku plakatów o formatach niestandardowych możliwe jest oprawianie w ramy bez passe-partout, a jedynie z dystansami izolującymi obiekt od szyby.
- Passe-partout będzie wykonane z kartonów muzealnych o grubości dostosowanej do formatu i rodzaju podłoża, 1,5–3 mm.
- Kartony do passe-partout oraz tektury na plecy oprawy muszą być zgodne z wymaganiami norm ISO 16245:2009 Information and documentation. Boxes, file covers and other enclosures, made from cellulosic materials, for storage of paper and parchment documents oraz PN-EN ISO 9706:2001 Informacja i dokumentacja. Papier przeznaczony na dokumenty. Wymagania dotyczące trwałości; tj. nie zawierające ligniny (liczba Kappa <5), z rezerwą zasadową min. 2% CaCO₃, o pH ekstraktu wodnego w przedziale 7,5–10.
- Kartony nie powinny zawierać rozjaśniaczy optycznych, pigmentów i barwników (jeśli jednak zostaną zastosowane kartony barwione, to barwniki muszą być stabilne, odporne na blaknięcie, całkowicie nierozpuszczalne w wodzie, zgodnie z wymaganiami normy ISO 16245:2009).
- Należy zastosować szkło muzealne blokujące minimum 70 % promieniowania UV; o przepuszczalności światła widzialnego powyżej 97 %, z mniej niż 1 % odbitych refleksów świetlnych; dla obiektów wielkoformatowych dopuszczalne jest zastosowanie szkła akrylowego (pleksi muzealne) blokującego promieniowanie UV minimum 60 %, o przepuszczalności światła widzialnego powyżej 96 %, z 1 % odbitych refleksów świetlnych.

Wykonanie ram i oprawienie plakatów leży po stronie Muzeum Plakatu w Wilanowie.

Ramy należy dostosować do montażu plakatów w Galerii przez montaż poprzeczki poziomej w osi każdej ramy. Poprzeczkę należy wykonać z kantówki drewnianej o wymiarach 22x45 mm. Montaż poprzeczki do ramy poprzez dwa trzpienie z każdej strony wsuwane od boku ramy i blokowane w poprzeczce poprzez złącze mimośrodowe. Poprzeczka musi dawać możliwość demontażu i dostępu do plakatu.

Montaż plakatów na ścianach oraz ekspozytorach

Na poprzeczce w ramie plakatów zostaną zamontowane zawieszki pod montaż na haczykach w ekspozytorach. Zawieszki w postaci blach z dziurką w kształcie zwężającej się ku górze łezki. Zawieszki montowane na wkrętach w trzech lub dwóch miejscach w zależności od rozmiaru plakatów. Punkty montażu zawieszki wg specyfikacji montażu.

Każda z ram musi zostać wyposażona w blokadę ściągania w górnej części ramy. Blokada w postaci kątownika mocowanego w otwór nawiercony w ramie za pomocą śruby metrycznej z nakrętką. W ścianie lub w ekspozytorze montaż mufy pod drugą śrubę metryczną. Otwór pod mufę nawiercany w MDF lub G-K wzmocnioną OSB. Mufa wklejana w otwór.

W przypadku wymiany odsłon plakatów puste mufy zaślepić zaślepkami w postaci śruby z główką metalową, malowaną na kolor zgodny z kolorem ściany. Główka zaślepki cylindryczna o wysokości 1,5 cm.

Zapewnić możliwość demontażu blokady ze ściany oraz z ramy w celu przechowywania plakatów. Zdemontowane blokady przechowywać razem z plakatem. Przy wykonywaniu elementów przewidzieć zapas.

Przy wykonywaniu elementów montażowych przygotować prototyp do akceptacji przez osoby wyznaczone przez Muzeum Plakatu w Wilanowie oraz projektantów. Prototyp powinien demonstrować wszystkie elementy montażowe na ramie oraz przedstawiać montaż na przykładowym ekspozytorze.

Dokładny opis elementów wystawienniczych w Specyfikacji Elementów Wystawienniczych.

Uwaga: Wszystkie zastosowane farby, lakiery, barwniki (do malowania ścian, płyt gipsowo-kartonowych, płyt MDF) muszą pozytywnie przejść test Oddy'ego (przykładowa baza danych na stronie www.conservation-wiki.com/wiki/Materials_Testing_Results_-_Paints_and_Sealants). Wszystkie elementy metalowe muszą być malowane proszkowo.

3.3.4.3. Strefa wypoczynku

Strefa wypoczynku zlokalizowana została w części pod antresolą przy przeszkleeniu i schodach kręconych. Przestrzeń jest przeznaczona na organizację spotkań, lekcji muzealnych albo wykładów. Zaprojektowane dla niej meble pozwalają na elastyczną aranżację. Sufit strefy wypoczynkowej został wykończony listwami akustycznymi z wełny drzewnej zamontowanymi pionowo.

Głównym elementem strefy jest stół na kółkach składających się z trzech segmentów. Może on być ustawiony na środku lub rozsuwany w zależności od potrzeb. Stół zbudowany jest z płyty meblowej laminowanej 18 mm wg karty materiałowej oraz profili stalowych o fi 20 mm malowanych na czarno wg karty materiałowej. Nogi stołu swoją formą nawiązują do geometrii dachu nad Galerią Główną. Przy stole zaplanowano rozmieszczenie krzeseł drewnianych o regulowanej wysokości siedzenia np. IKEA, KULLABERG, Krzesło obrotowe, sosna/czarny.

Przy drzwiach do archiwum zaprojektowano meblościankę z półkami zamkniętymi i otwartymi. Zamknięte szafki zlokalizowane są w dolnej części regału, zgodnie z rysunkiem detalu. Uchwyty we frontach w postaci otworów. Meblościanka została zaprojektowana z płyty meblowej 18 mm malowanej na kolor biały, wg karty materiałów. Wykończenie mebla przy drzwiach z płyty meblowej fornirowanej, wg karty materiałów.

Przy drugiej ścianie za kręconymi schodami zlokalizowano niski regał. Wysokość regału pozwala na dodatkowe korzystanie z niego jak ze stołu, w przypadku potrzeby. Regał składa się z półek otwartych oraz szuflad, zgodnie z rysunkiem detalu. Zaprojektowany został z płyty meblowej, laminowanej, 18 mm, w kolorze białym, wg karty materiałów. Uchwyty w szufladach w formie wycięć. Góra regału z płyty meblowej fornirowanej, wg karty materiałów. Przy niskim regale zaprojektowano sześć dodatkowych, niskich stołków wykonanych z miękkich materiałów, typ przy zamówieniu do uzgodnienia z projektantem.

3.3.4.4. Meble – ławeczki

W przestrzeni Głównej Galerii na parterze oraz na antresoli zlokalizowane są miejsca do siedzenia. Na parterze ich forma przyjmuje kształt ściętego stożka zwężającego się w dół. Podstawa siedzenia jest w kolorze białym natomiast jest górna płaszczyzna wykończona jest płytą meblową fornirowaną wg karty materiałów. Dodatkowo w płycie zamontowane są podparcia. Ich lokalizacja jest asymetryczna, co pozwala na dowolne korzystanie z siedziska.

Na antresoli, przy balustradzie znajdują się siedzenia w formie ławeczek. Są one dostępne z obu stron. Górna powierzchnia wykonana z płyty meblowej fornirowanej podtrzymywana jest przez białe nogi na węższych brzegach. Dodatkowo ławki posiadają miejsca z oparciami i podłokietnikami.

3.4. Opis rozwiązań dla niepełnosprawnych

Projekt wystawy uwzględnia umożliwienie zwiedzania wystawy wszystkim osobom bez względu na ograniczenia ruchowe lub niepełnosprawności.

Ekspozycja przewiduje miejsce na montaż dźwigu pionowego umożliwiającego dostęp na antresolę. Miejsce na dźwig pozwala na zastosowanie urządzenia o wymiarach pozwalających na swobodny obrót osobom poruszającym się na wózku inwalidzkim w czasie korzystania z podnośnika. Przed każdym elementem wystawienniczym gdzie eksponowane są elementy wystawy pozostawione jest miejsce manewrowe dla wózka inwalidzkiego. Wszystkie węższe przejścia mają szerokość nie mniejszą niż 90cm.

Na drodze zwiedzania nie znajdują się żadne elementy, które mogłyby stanowić przeszkody. Siedzenia zostały wykonane z elementów kontrastowych do posadzki. Wolnostojące elementy wystawy takie jak pręty stanowiące stelaż pod plakaty zostały wyposażone w postument, który zwraca uwagę na przeszkodą dla osób korzystających z białej laski.

Podpisy ekspozytorów umieszczone zostaną pod kątem 45% dla uzyskania łatwiejszej dostępności, także wielkość kroju pisma oraz odstępy będą dostosowane do odległości, z której zwiedzający będzie je czytał.

Przestrzeń wystawy wyposażona jest w ławki przeznaczone do odpoczynku. Ławki zlokalizowane na parterze oraz na antresoli są wyposażone w oparcia oraz podłokietniki.

3.5. Warunki ochrony przeciwpożarowej

Budynek Galerii Głównej jest budynkiem użyteczności publicznej pełniącym funkcję muzeum oraz biurową i z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania pomieszczeń, zawierający pomieszczenie, w którym może jednocześnie przebywać ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami (zwiedzających w sali wystawowej), zalicza się do kategorii ZL I + ZL III zagrożenia ludzi. Powierzchnia użytkowa budynku wynosi: 1688,79 m². Budynek Głównej Galerii, jako budynek niski, zaliczony do kategorii ZL I + ZL III zagrożenia ludzi, powinien posiadać wymaganą klasę „B” odporności pożarowej.

3.5.1. Warunki ewakuacji ludzi z budynku

W projekcie wystawy uwzględniono istniejące warunki ewakuacji ludzi z budynku. Architektura wystawy nie ingeruje w drogę ewakuacyjną z klatek schodowych (wewnętrznych oraz zewnętrznych) do wyjścia ewakuacyjnego z Muzeum Plakatu na zewnątrz budynku. Zabudowa elementów wystawienniczych nie blokuje również dróg ucieczki na zewnątrz budynku poprzez przeszkolenie oraz połączenie z archiwum Muzeum.

Miejsca wyjść ewakuacyjnych mają być oznakowane tablicami informacyjnymi „WYJŚCIE EWAKUACYJNE”, zgodnie z normą PN-92/N-01256/02 o określonej grafice, rozmiarach i funkcji, wykonane z materiału fotoluminescencyjnego.

W przypadku wystąpienia alarmu pożarowego lub ogłoszenia komunikatu o konieczności opuszczenia budynku Pawilonu Zodiak i terenu Panoramy, obsługa wystawy ma obowiązek wskazania kierunku do najbliższych wyjść ewakuacyjnych.

W trakcie wykonywania aranżacji wystaw w salach Muzeum Plakatu zostaną zachowane szerokości przejść ewakuacyjnych na całej powierzchni, w tym między eksponatami min. 0,9 m oraz szerokości tworzonych korytarzy nie mniej niż 1,4 m, a do 20 osób nie mniej niż 1,2 m i wysokości co najmniej 2,2

m. Ponadto z sali wystawowej (ZL I) w Głównej Galerii zostaną zawsze zapewnione co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne.

Drogi i kierunki ewakuacji w budynkach Muzeum Plakatu zostały przedstawione na rysunkach poszczególnych kondygnacji w części graficznej instrukcji ochrony przeciwpożarowej.

3.5.2. Elementy wykończenia wnętrz i wyposażenia stałego

Wymagania przepisów techniczno-budowlanych zabraniają stosowania do wykończenia wnętrz w strefie pożarowej ZL I i ZL III materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące. Wymagane jest również stosowanie sufitów podwieszanych wykonanych z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nie odpadających pod wpływem ognia. Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.

W budynkach Muzeum Plakatu nie zastosowano materiałów łatwo zapalnych do wykończenia wnętrz. Projekt aranżacji sal Muzeum Plakatu zakłada stosowanie do wykończenia wnętrz materiałów co najmniej trudno zapalnych, których produkty rozkładu termicznego nie są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące oraz nie stosowanie łatwo zapalnych przegród, stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładzin podłogowych.